

Forord til den danske udgave:

Nogle introducerende ord til artiklerne

Det er i stor taknemmelighed over det arbejde, som bogens redaktør Konrad Fjell og de øvrige artikelforfattere har lagt i denne udgivelse, at vi her på de første sider bringer nogle korte introduktioner til bogens 19 artikler. Introduktionerne er først og fremmest tænkt som en hjælp til dem, der kan synes, at det virker lidt uoverskueligt at gå i gang med så relativt lang en bog om bibelsyn – og som måske tænker, at det bliver for “teologisk”.

Der er altså ikke tale om resuméer, der skal give en sammenfatning af alle artiklerne, men snarere om “appetivvækkere”, der skal give et lille indtryk af, hvorfor det er godt og vigtigt for troen at fordybe sig i de enkelte emner.

For når det gælder bibelsyn står vi som kristne i en åndelig kamp, hvor vi nu som aldrig før har brug for klar vejledning. 500 år efter reformationen er der kommet mange angreb mod “Skriften alene” - men Guds ord taler stadig livgivende og klart. Det står klippefast som *fundamentet for evangelisk luthersk tro* imod alle bølgeslag.

Den danske udgave af denne bog var ikke blevet til uden en stor mængde frivillig arbejdskraft. Vi vil gerne rette en stor og varm tak til alle, der har hjulpet til med oversættelserne (se s. 246), og en særlig stor tak til Maja Roed Ditlevsen og Immanuel Fuglsang, som ud over at oversætte artikler også har stået for hhv. koordinering af oversætterarbejdet og korrekturlæsning.

Alle noter samt en liste over nogle af bogens forkortelser er placeret bagest i bogen.

Her følger nu introduktionerne, som er skrevet af Henrik Gren Hansen.

- *Udgiverne*

**Den eneste prøvesten -
bibelsynet og arven fra reformationen**

Af Johannes Kleppa

Anledningen til denne bog om bibelsyn er 500-året for reformationens begyndelse. Men som Johannes Kleppa skriver, så er det udfordrende at fejre reformationen i en tid, der er præget af postmoderne relativisme, der giver læremæssig opløsning. Der er én vej, hvis reformations-fejringen skal give os kraften tilbage, og det er, at vi må fremholde Martin Luther som *skrifteolog* – vi må tilbage til lyset fra det reformatoriske skriftprincip og læren om “Skriften alene”.

Citat fra artiklen:

Reformationen begyndte strengt taget ikke med læren eller frelsesforståelsen, men med Skriften og skriftsynet. Uden disse forudsætninger glider man bort fra reformationens opdagelse og substans og kan ende hvor som helst - helt fra yderligtgående liberal teologi, via sværmerisk karismatik og herlighedsteologi til en “hjemvenden” til den romersk-katolske kirke.

Gud og Skriften

Af Jan Bygstad

Hvad er egentlig grundlaget for, at vi søger Gud gennem Bibelen?

Det er det helt basale spørgsmål, som vi må begynde med at stille os selv, når vi går til en bog om bibelsyn. Der er jo nok af andre forslag til, hvor vi skal søge Gud. Mange har brugt formuleringen: "Vi kristne tror ikke på en bog, men på en levende Gud." Og derfor søger man andre kanaler til at få erfaringer af og kendskab til det guddommelige.

Jan Bygstad giver os en indføring i, hvorfor vi trygt kan stole på, at det er Guds egen ordening, at han åbenbarer sig for os gennem "hellig skrift".

Citat fra artiklen:

En afgørende forskel på Israels gudstro og de religioner, vi finder hos nabofolkene, er, at de andre religioner har hellige billeder - afgudsbilleder. Men Israel har hellige ord.

Åbenbaringens hemmelighed

Af Konrad Fjell

Luther siger, at Skriften er så enkel, at et lille barn kan forstå den. Det er også sandt. Alligevel er det sådan, at for mange – ja, for langt de fleste – er Bibelen en lukket bog. De har ikke set *åbenbaringens hemmelighed*.

Konrad Fjell forklarer, hvordan det kan være, at det er sådan – og fører os samtidig hen til den velsignede skat, som Gud vil afsløre for os gennem sit ord.

Citat fra artiklen:

*Hvor dette ord lægges ind i et menneskes hjerte:
“Jesus døde på korset for mine synder. Han har sonet alle mine synder og fremstillet mig som retfærdig for Gud. Jeg er et Guds barn af nåde for Jesu skyld, uden egne gerninger og al min egen stræben“ - der har Ånden udført sin vigtigste gerning, nemlig at føre en fortabt synder til Jesus og åbenbaret hele Skriftens hemmelighed.*

Så meget mere fast står profeternes tale for os ...

Af Per Bergene Holm

Kirkelig vielse af homofile er ét eksempel. Accept af evolutionsteorien i kirkelige kredse er et andet.

Men der er flere områder, hvor mange i dag sætter spørgsmålstegn ved Bibelens autoritet. Den holdning, der ligger bag, er, at de bibelske forfattere skrev som børn af deres tid. I vores tid har vi derimod fået klarere lys over nogle ting, og så må den bibelske vejledning korrigeres.

Per Bergene Holm giver os Skriftens eget vidnesbyrd om sig selv. Og her siges det klart og tydeligt, at de bibelske forfattere netop ikke skrev ud fra deres egne forudsætninger. Deres ord rakte langt ud over, hvad de selv havde indsigt i, og til tider var det også ord, de ikke havde lyst til at forkynde. Men de forkyndte lydigt, hvad Guds Ånd åbenbarede for dem.

Citat fra artiklen:

Husk på, hvem det er, der siger, at Skriften ikke kan gøres ugyldig, og at selv ikke en tøddel i loven skal forgå! Det er ikke et menneske med begrænset indsigt og forståelse, præget af samtidens forestillinger, men det er Gudmennesket Jesus Kristus.

Historiciteten af Første Mosebog 1-11

Af Andreas Årikstad

De allerførste kapitler af Bibelen er for mange mennesker i dag det afgørende argument imod Bibelens autoritet som helligt skrift. Det er tydeligvis myter og primitive menneskers opdigtede forklaringer, vi møder her – mener man. Og sådan lærer børn det jo i dag fra de allerførste skoleår, hvor evolutionsteorien har status som enerådende videnskabelig forklaring på livets opståen.

Andreas Årikstad giver indblik i, hvordan forskellene mellem Bibelens skildring og naturvidenskabens forklaringer hviler på to forskellige verdensbilleder (paradigmer), der ikke kan forenes. Han opmuntrer os til at give Bibelens verdensbillede forrang, så vi læser naturen i lys af Bibelen i stedet for omvendt. Også her må "Skriften alene" være autoritet for en kristen.

Artiklen forholder sig også til syndfloden og til spørgsmålet om genren af de første kapitler i Bibelen.

Citat fra artiklen:

Som Jesus, Paulus, Peter og Johannes læste Det Gamle Testamente og urhistorien, sådan bør også vi læse. De giver også teksten en genrebenævnelse. Først og fremmest er urhistorien nemlig Guds ord.

”Vis dem ikke nåde”

Hvordan skal vi forholde os til krigene i Josvas Bog?

Af Ingvald André Kårbø

“Gud er kærlighed“, siger Johannes. Ateisten Richard Dawkins mener derimod, at Guds befalinger til sit folk i Josvas Bog moralsk ikke er til at skelne fra Hitlers. Hvordan skal vi nogensinde kunne forklare og forsvare, at Gud ikke bare leder sit folk i krig, men befaler, at hele folkeslag skal udryddes fra jordens overflade? Betyder det ikke, at vi enten må tage afstand til Det Gamle Testamente – eller acceptere radikale ændringer i vores gudsbillede?

Ingvald André Kårbø giver os gennem fire forskellige nøgler hjælp til at forholde os til krigene i Guds navn i Josvas Bog: 1) Guds fremadskridende åbenbaring, 2) Guds langmodighed, 3) Guds hellige retfærdighed og 4) Gud vil bevare sit folk.

Citat fra artiklen:

Når vi som postmoderne bibellæsere kan reagere på brutaliteten i bibelteksterne, så er min påstand, at det ikke først og fremmest har sit udgangspunkt i vores højt udviklede retfærdighedssans. Tværtimod er vores problem, at vi har vanskeligt ved at få øjnene op for syndens alvor og konsekvenser.

Apostlene - deres identitet og autoritet

Af Torben Kjær

Hvad er grundlaget for, at vi kan regne apostlenes skrifter for Guds ord? Og hvis apostlenes tale er Guds ord, hvordan forholder vi os så til, når apostlene irettesætter hinanden, som Paulus irettesætter Peter i Galaterbrevet?

Torben Kjær giver en koncentreret fremstilling af, hvad der ligger i apostelbegrebet, hvem der var apostle, og hvilken autoritet de talte med. På den baggrund forklares også baggrunden for den nytestamentlige kanon.

Citat fra artiklen:

Autoritet og kanonisk status er ikke noget, som kirken senere tillægger et skrift. Et skrift ville da få autoritet fra kirken. Sådan er det ikke. Kirken skaber ikke autoritative og kanoniske skrifter, men autoritative og kanoniske skrifter skaber kirken.

Kristus - Skriftens kerne og stjerne

Af Timo Laato

I forkyndelsen hører vi af og til formuleringer som den i overskriften – at Kristus er “Skriftens kerne og stjerne“. Det kan lyde flot og rigtigt. Men hvad er egentlig meningen?

Timo Laato leder os med sin artikel ind i det dybe indhold af denne formulering, så den ikke bare skal være en floskel for os. Det gør han ved at føre os ind i Romerbrevets måde at tale “kristologisk“ på, som bygger på Paulus' udlægning af Det Gamle Testamente.

Citat fra artiklen:

Fordi Gud er og forbliver trofast og opfylder alle sine løfter, og fordi han er den samme og handler på samme måde, både i den gamle og den nye pagt, fremstår Det Gamle Testamente til syvende og sidst som en kristologisk bog med et eskatologisk (endetids-) budskab. Der er ikke bare nogle bestemte isolerede profetier om Messias, men hvert enkelt skrift gælder som en profetisk tekst, som handler om ham.

Inspirationens måder

Af Peter Olsen

Vi taler om Bibelen som “Guds ord” – som også er titlen på denne bog. Men var det egentlig ikke mennesker, der skrev? Er der ikke meget i Bibelen, der bærer præg af, at den er skrevet og formuleret af mennesker med forskellige personligheder og begrænsninger?

Jo, siger Peter Olsen, som har arbejdet med, hvad Bibelen selv siger om, hvordan den er blevet til. Men ud fra Bibelens egne udsagn drager han en anden konklusion end de mange teologer, der så vil hævde, at Skriftens ord er fejlbarlige mennesketanker om Gud. Bibelen er nemlig ifølge sit eget selvvidnesbyrd 100% menneskers ord og 100% Guds ord.

Citat fra artiklen:

Helligånden virkede i og gennem den konkrete forfatter og gjorde derved brug af vedkommendes særlige erfaringer, erindringer, psykologiske udrustning og intellekt samt hans kulturelle og sproglige formåen. Ingen af disse individuelle karakteristika blev fortrængt, men tværtimod gennemtrængt af Guds hellige Ånd.

Forskellige bibelsyn

Af Mikkel Vigilius

Bogens forside viser billedet af en ensom soldat, der i sne og kulde sidder og læser sit Nye Testamente. Billedet refererer til den kamp, vi som kristne står i, når det gælder vores forhold til Bibelen. Troen på Bibelen som Guds ufejlbarlige ord har siden 1700-tallet været under heftig beskyddning. Mange kristne har siden dengang været fristet til at strække våben eller i hvert fald gå på kompromis med Bibelens troværdighed.

Denne delvise kapitulation for bibelkritikken er ifølge Mikkel Vigilius “åndeligt livsfarlig“, for den ødelægger vores tillid og åbne hjerteforhold til Guds ord. Men er der nogen anden vej? Er der ikke påvist mange fejl i Bibelen, som vi ikke kan komme uden om? Og er der ikke i hvert fald sket fejl i afskrivningshistorien, så vi ikke i praksis kan regne med Bibelen i alle ting?

Det er spørgsmål som disse, Mikkel Vigilius forholder sig til i artiklen.

Citat fra artiklen:

Som kristne tror vi, at Bibelen er Guds ord. Det betyder ikke, at vi lukker øjnene for de problemer, vi støder på i bibelteksten. Vi ser problemerne i øjnene, og vi arbejder på at nå frem til en ret forståelse af dem og en løsning på dem. Men vi opgiver ikke troen, indtil vi har fundet løsningen. Vi tror, mens vi arbejder på at forstå: Credo ut intelligam.

Læren om Skriftens ufejlbarlighed - aktuelle problemstillinger

Af Jack Kilcrease

Der kommer hele tiden nye indvendinger mod det ortodokse bibelsyn, som hævder, at Bibelen i alle ting er Guds ufejlbarlige ord. Nogle af de kraftigste indvendinger kommer fra folk, der selv kalder sig for lutherske.

Jack Kilcreases artikel kan i høj grad læses som et *modangreb* mod nogle af de strømninger i tiden, der anfægter Bibelens autoritet. Argumenterne pilles logisk fra hinanden, og karikaturtegningerne af det ortodokse bibelsyn udstilles som overfladiske.

Samtidig ledes vi ind på det rette grundlag for at holde fast i Skriftens ufejlbarlighed, som ikke har at gøre med vores evne til at argumentere, men med vores tillid til Jesus.

Citat fra artiklen:

Konfessionelle lutheranere fastholder, at Skriften er det ufejlbarlige Guds ord, fordi Kristus har knyttet et løftesord til profeternes og apostlenes skrifter. Skriften skal ikke blot fastholdes som ufejlbarlig, fordi vi ved egen forstand og kraft har afdækket, at Bibelen er uden fejl. Selvom apologetiske argumenter i denne retning ikke er uden værdi, er det dybest set Kristus og hans troværdighed, vi tror på.

Bibelen er klar og tilstrækkelig

Af Ragnar Andersen

Mange er i dag opgivende over for at finde sandheden i en bestemt lære. Der er jo så uoverskueligt mange meninger blandt kristne, og der er opstået så mange forskellige kirkesamfund. Hvem er jeg, at jeg skulle kunne bedømme, hvad der er sandt?

Selvom det uden tvivl er et spørgsmål og en problemstilling, som er aktuell i dag som aldrig før, så er den dog ikke ny. Og Ragnar Andersen fører os med sin artikel ind i de klassisk lutherske svar på disse spørgsmål, nemlig læren om, at Bibelen er *klar og tilstrækkelig*.

Citat fra artiklen:

Mens de romersk-katolske omgav Bibelens ord med et sæt af tolkninger fra kirkemøder, "kirkefædre" og universitetsteologer, krævede de evangelisk-lutherske, at alle disse tolkninger skulle prøves og bedømmes ud fra Skriften alene. Enhver forpligtende læresætning skal kunne bevises ud fra Skriften. Det er ikke kirken og teologien, der skaber klarhed i Skriften. Det er Skriften, der skaber klarhed i kirken og teologien.

Hvordan skal Bibelen fortolkes?

Af Mikkel Vigilius

I den lutherske lære fastholder vi i teorien, at Bibelen er klar – ja, den er et åndeligt lys, der er klarere end solen selv! Men er den nu også det i praksis? De mange forskellige fortolkninger af Bibelen synes at modsige det, og det kan være til stor anfægtelse, at der er så mange meninger om, hvordan Bibelen skal forstås. Man kan føle sig arrogant og hovmodig, hvis man påstår, at Bibelen siger noget ganske bestemt.

Mikkel Vigilius opstiller som en hjælp til bibellæsning 10 sunde fortolkningsprincipper for, hvordan vi må gå til Bibelen i praksis, når vi vil finde den mening, som Bibelen selv udtrykker. Citatet herunder knytter sig til fortolkningsprincip nr. 5, der lyder: “Vi må lade paradokserne i Bibelen stå og bøje os for dem i tro og tilbedelse.”

Citat fra artiklen:

Mange teologiske uenigheder og mange nye kirker er opstået, fordi nogle har forsøgt at opløse de bibelske paradokser og fremstille en logisk kristendom. Men den levende Gud og hans åbenbaring hverken kan eller skal rummes inden for rammerne af vor menneskelige tanke og logik. ”Himlen og himlenes himle kan ikke rumme dig”, siger kong Salomo (1 Kong 8,27). Hvor meget mindre skulle den evige Gud da kunne rummes i vore hjerner! I mødet med Bibelens paradokser bøjer vi os i tro og tilbedelse.

Hvad kan vi lære af Martin Luther?

Af Alf Danbolt

Hvis man kalder sig en luthersk kristen, kan man af og til møde spørgsmålet: Hvorfor er det lige, du tror på, hvad en gammel tysk munk fra 1500-tallet har gjort sig af tanker om kristendommen? Og er det ikke usundt på den måde at op-høje et fejlbarligt menneske til at have patent på sandheden? Hvordan adskiller "lutherdommen" sig egentlig fra sekter med et bestemt karismatisk og veltalende menneske i spidsen?

Alf Danbolt gør det klart for os, at kernen i Luthers kamp var én ting: at få kirken tilbage på Skriftens grund! Gennem en række citater og skildringer af situationer, Luther stod i, får vi at se, hvordan Luther gang på gang bruger Skriftens ord som sin eneste frimodighed til at stå fast i kampen – og han er klar til at tilbagekalde alt, hvad han har skrevet, hvis han blot kan blive overbevist ud fra klare ord i Skriften. At være luthersk er altså ikke at følge Luther, men at følge Guds ord.

Citat fra artiklen:

En god samvittighed skal være knyttet til Guds og ikke menneskers visdom, hvis det ikke skal ende med, at troen lider skibbrud (1 Tim 1,19), forført af falsk lære (1 Tim 4,2). Luther stod frimodigt frem for kejseren, fordi det ikke handlede om hans personlige meninger, men om Guds ord. Det måtte bevares frit og uhindret af mennesker - det var stridens kerne.

Kraft og sandhed

Til forståelse af den lutherske ortodoksis skriftforståelse

Af Torbjörn Johansson

Mange vigtige og aktuelle spørgsmål om vores forhold til Guds ord, har kristne før os arbejdet intensivt med, og vi kan lære meget af at se tilbage på kirkens historie.

De kendte forkyndere og forfattere Ole Hallesby og Bo Giertz havde et såkaldt "konservativt bibelsyn". Det betyder kort sagt, at de opererede med en grænse for, hvad der i Bibelen er ufejlbarligt, sådan som også mange konservative lutherske teologer gør i dag.

På en loyal måde forklarer Torbjörn Johansson, hvordan Ole Hallesby og Bo Giertz kom frem til det syn på Bibelen. Derefter leder han os længere tilbage i historien til den periode, der kaldes "den lutherske ortodoksi", hvor spørgsmålet om bibelsyn blev udførligt behandlet. Her møder vi baggrunden for det "ortodokse" bibelsyn, som ikke drager grænser i Skriften, men tager alt det, som Bibelen udtaler sig om, til sig som Guds sande ord.

Citat fra artiklen:

Når det drejer sig om spørgsmål, der vedrører historie og naturvidenskab, mente de ortodokse, at Bibelen er "sand" i den enkle betydning, at det sagte stemmer overens med virkeligheden. Dette er i lighed med det ottende bud: "Du må ikke vidne falsk." Denne grundlæggende betydning af sandhed lader de gælde, og den spilles ikke ud mod de dybere betydninger, som "sandhed" også har i Skriften.

Carl Frederik Wisløffs bibelsyn

Af Arne Helgen Teigen

Carl Fr. Wisløff fik kolossal betydning for troens folk i Norge i hele anden halvdel af det 20. århundrede. De sidste godt tre årtier af samme århundrede fik han næsten lige så stor betydning i Danmark og Sverige. I sin tid som rektor på Menighetsfakultetet i Oslo stod han i mange vanskelige brydninger, som ikke mindst havde deres udspring i forskellige bibelsyn.

Arne Helge Teigen fører os ind i nogle af de bærende principper, som Carl Fr. Wisløff styrede efter i mødet med de aktuelle udfordringer, hvor han skulle forholde sig til et krav om videnskabelighed, men også til, hvad der er godt og nødvendigt for troen. For Wisløff var der ingen modsætning mellem de to dele. Som eksempel på, hvordan bibelsynet i praksis var afgørende for Wisløff, får vi et lille indblik i, hvordan Wisløff argumenterede i spørgsmålet om kvinders tjeneste i menigheden.

Citat fra artiklen:

Wisløff hævdede, at teksterne, som omhandler kvindens tjeneste, ikke kan affejes som tids- og kulturbestemte. I den givne situation begrundede han dette med udgangspunkt i læren om Skriftens enhed, i læren om at Skriften tolkes ved sig selv og i læren om Skriftens klarhed.

Udblik

- aktuelle udfordringer vedrørende bibelsynet

Af Johannes Kleppa

Der er ikke mange ting, der står fast længere i vores post-moderne samfund. Og dog: Også i vores tid står Guds ord urokkeligt fast! Hvor vi kan føle os i kviksand, må vi dog stå på Ordets faste klippegrund.

Johannes Kleppa tegner med sin afrundende artikel et oversigtskort over den kampplads, vi står på. Han udpeger seks særligt udsatte områder, hvor vi i vores tid er kaldet til at stå fast på Guds ord mod verdens ånd.

Citat fra artiklen:

I en multireligiøs tid er det afgørende vigtigt at tolke og forkynde Bibelens budskab ud fra, at Jesus er dens stjerne og kerne. Da - og kun da - kan Skriften føre mennesket til frelse ved troen på Jesus Kristus. Dette indebærer, at vi fastholder Jesu stedfortrædende straf-lidelse og fortabelsens realitet uden troen på Jesus. Det viser sig i en tydelig forkyndelse af lov og evangelium, som også fører det med sig, at det ikke er muligt at indrette sig i syndige forhold og samtidig have del i frelsen.

Redaktørens forord

Vi fejrer i år reformationens 500 års jubilæum. Den 31. oktober 2017 er det 500 år siden, Martin Luther slog de 95 tæser op på kirkedøren i Wittenberg.

Et af reformationens hovedanliggender var, at Bibelen igen kom frem i lyset og blev gjort tilgængelig for almindelige mennesker. En af Luthers vigtigste bedrifter var at oversætte Bibelen til tysk, så mennesker selv kunne læse Bibelen. Den havde i århundreder stort set kun været tilgængelig på latin. Der var også i den katolske kirke nedlagt forbud for lægfolk mod at læse Bibelen. For de fleste mennesker var den blevet en lukket bog. Den var blevet de lærdes og teologernes bog.

En anden hovedsag ved reformationen var, at studiet af Bibelen gjorde det klart for Luther og reformatorerne, at Skriften er den eneste og guddommelige autoritet for Guds menighed. Dette blev selve drivkraften i de evangeliske vækkelser, der fulgte i kølvandet af reformationen, og som siden har gået deres gang over hele jorden.

Et tredje afgørende forhold ved reformationen var genopdagelsen af evangeliet om retfærdiggørelse ved tro alene. Og som en konsekvens af dette fulgte erkendelsen af, at Skriften – ved evangeliets ord – er et nådemiddel, der giver, hvad det siger, nemlig Guds nåde og syndernes forladelse. I århundreder var Skriftens karakter og egenart som nådemiddel blevet glemt, og de kirkelige handlinger havde fået en ophøjet status, så de var hævet over Skriften.

Vi er i dag vidner til et alvorligt frafald fra Guds ord, ikke mindst i de lande hvor reformationen først fik sit gennembrud. Problemet synes at komme til udtryk på flere områder.

For det første ser det ud til, at Bibelen igen er ved at blive en lukket bog. Dette hænger sammen med, at Bibelen bliver stadig mindre læst og forstået af de kristne. Og dermed står den kristne menighed heller ikke rustet mod vrang og forførende lære.

Endvidere har Bibelens autoritet længe været under hårdt angreb fra liberal og bibelkritisk teologi. Det er svært at gennemskue alle konsekvenserne af denne teologi, men det er åbenbart, at disse er enorme. Gennem bibelkritik og liberalteologi har slangens røst, "har Gud virkelig sagt", vundet indpas i den kristne menighed.

En tredje væsentlig faktor er, at vores postmoderne kultur har mistet troen på, at vi kan nå frem til en endegyldig og almengyldig sandhed om de grundlæggende spørgsmål i livet, herunder vores forhold til Gud. I dette åndsklima reduceres åndelig sandhed til noget, som den enkelte subjektivt kan vurdere, og Bibelen bliver en bog, der skal fortolkes subjektivt. Den anses ikke længere for at være et ord fra Gud, der sætter os under klar og myndig tiltale.

Her står vi over for problemstillinger, som en kristen i dag konfronteres med. Vi lever i en tid og i et samfund, der præges af travlhed, og det kræver forsagelse og et bevidst valg at tage sig tid til stilhed i bøn over en åben bibel. Her står kampen, ikke kun for unge kristne, nyomvendte og studerende, men også for travle mænd og kvinder i deres bedste år – og ældre med.

Vores ønske og bøn for denne bog er, at den må være til hjælp i denne situation. Vi ønsker, at bogen må opmuntre til et fornyet studium af den hellige Skrift under bøn om Åndens åbenbarelse. At troens folk må føres ind i vækkelse, omvendelse og fornyelse, ved at vi bøjer os for den Herre og frelser, som gennem Skriften åbenbarer sig for os. At evangeliet om frelsen i Jesus Kristus igen må oplyse os og præge vores liv gennem kaldet til tjeneste og fornyet nød for menneskers frelse.

Vi håber, at bogen kan tjene til hjælp og afklaring for både troens folk i almindelighed og for teologistuderende, forkyndere, missionærer, præster og andre, der står med lederansvar i kristne forsamlinger.

Artiklerne omhandler en række temaer, der alle berører forskellige sider ved bibelsynet. Artiklerne er forsøgt placeret systematisk. Først kommer de

bibelteologiske. Dernæst mere systematisk teologiske, og til sidst kirkehistoriske artikler.

Hver enkelt forfatter er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Vi har imidlertid et fælles ønske om at styrke tilliden til Bibelen som Guds evige, uforanderlige, inspirerede og ufejlbarlige ord – givet til mennesker til alle tider, som en helt igennem sand og troværdig vejleder i alle spørgsmål, der angår troen og det kristne liv, jf. 2 Tim 3,16-17:

“Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvokset, udrustet til al god gerning.“

Konrad Fjell
Redaktør